

Legzand, Zygomalas, sy. 136

Ἰωβήφ

(ἡγέρμενος Παναχίας Ἀγίας, Ἄνδρ)
ἰς αἰ.

ὑπὸ τοῦ Legzand δημοσιεύεται σημείωμα τοῦ Θεοδοσίου Ζυγομαχᾶ
ἡ χειρογράφου τῆς μονῆς Παναχίας τῆς Ἀγίας ἐν Ἄνδρῳ, τὸ ὁποῖον ἀναφέ-
ρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν λόγῳ μονῆς: «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει
τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Παναχίας τῆς Ἀγίας τῆς ἐν νύκτῃ Ἄνδρῳ, ἧς, πρό-
τερον μὲν παλαιὰ οὖσα καὶ σημεῖον μόνον φέρουσα ναοῦ καὶ ἀδομήτη καὶ
ὀνομαζομένη Ἀχία, διὰ συνδρομῆς καὶ μεριμνῆς Σαπῆνης Μακαρίου τοῦ μο-
ναχοῦ τοῦ κατὰ νόμον Ντῆλαρχηματινῆ Δομνέου, καὶ τοῦ λογιω-
τάτου Στρατηγοπούλου, τοῦ ἐπονομαζομένου Στρατονίου μοναχοῦ,
καὶ τῶν ἡγουμένων τῶν χριστιανῶν, ἀντιτίθηται καὶ ὡνομαζέσθαι,

καὶ εἰς ὃ νῦν ὁράται ἐκμήνου συνάμεθ' ἡλθε, ἐνθά τε τῶ πηλείων
 οὐρχου καὶ τινων κήχων τῶν ἐναεωγράνων, καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ τοί-
 χου καὶ τινων ἀφικνωμάτων εἰς εὐστάειν τοῦ τῆς τῆς θύρας μονῆς
 τῆς Ἀγίας, ἐν ᾧ ἐναεωῶνται τὸν σήμερον, ἐπισημαίνοντος Ἀνδρου
 τοῦ θεοφυλάκτου ἐπισημοῦ Ἀνδρου κυροῦ Ἀρβινίου, καὶ ἡγουμένου
 τοῦ τῆς θύρας τῆς μονῆς τοῦ ὁδωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματι-
 ποῖς κυροῦ Ἰωσήφ, μοναχοὶ ὡς πιντικαῖδα, τρέχοντας τὸν τῆς
 ἀρετῆς δρόμον καὶ θεῶ δρόμοι ὑπὲρ τε ἑαυτῶν καὶ ῥοιπῶν
 χριστιανῶν...» [1577]

Ὑπὸ Legend παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι τὸ ἐκμῆμα τοῦτο ὁδο-
 στῶν ἐπὶ Ἀντ. Μυχαράκη, ὑπομνήματα περιγραφικὰ τῶν κυριῶν νήσων... Ἀθή-
 ναι 1880, σελ. 182-3.—

